

EL PIOLET

Full Informatiu del Centre Excursionista d'Avinyó

Núm. 56

4art trimestre del 14è any

Octubre de 2014

DIADA NACIONAL A LA TORRE DELS SOLDATS

11-setembre-14

Nombrosa participació en la tradicional excursió a la Torre dels Soldats per renovar la senyera i celebrar la Diada. A la fotografia es mostra el grup de 60 persones que va sortir de la plaça. La sortida ha estat significativa per ser el primer Onze de Setembre després de la consolidació de la torre i pels dies transcendents que viu el nostre país davant la perspectiva de la consulta del 9 de novembre.

SOPAR DE FI DE TEMPORADA

29-NOVEMBRE-14

El sopar de final de temporada s'avança al novembre i es farà en un dia diferent que l'assemblea general dels socis que serà el dia 13 de desembre.

VALLIBIERNA

18 i 19-juliol-14

Pel juny vam haver d'ajornar la sortida al Vallibierna per un excés de neu. Després, els auguris suggerien el 18 i 19 de juliol, i, en efecte, en un mes tan moll com hem tingut, ja des del divendres 18 hi va haver signes premonitors que aquesta data era la bona. Primer va ser un xàfec a l'entrada de fosc diversament acollit: els qui s'afartaven com lladres a la casa rural del poble d'Aneto on havien de dormir ni se'n van assabentar; els qui en aquell moment enfilaven la vall que els havia de dur a l'embassament de Llauset per passar la nit allotjats en camionetes i matalassos de fortuna en van gaudir més, i encara hi va ajudar una punxada nocturna amb el cotxe del president. I com que canviar la roda en aquelles condicions era impossible, el grup de joves i bells arribà a Llauset entre grinyols de llanda quan el grup dels qui tendien més a vells se'n anava a dormir còmodament a cal Moliné, una casa rural aragonesa, de la Franja, on parlen un Lapao "occidental" netíssim, d'un vocalisme altament sospitós de catalanitat. *(continua)*

ACTIVITATS 4art TRIMESTRE 2014

Octubre

dissabte **4 - Travessa Ull de Ter - Toès.**
(Gorges de Carançà)

diumenge **19 - Projecte Rius. Sortida de tardor.**

Novembre

diumenge **2 - Sortida matinal de tardor.**
dissabte **29 - Sopar de fi de temporada.**

Desembre

dissabte **13 - Assemblea General del CEA.**
diumenge **14 - Caminada per la Marató**
dissabte **20 - Portada del Pessebre al Garrofi.**
dimecres **31 - Cursa de Sant Silvestre.**

Copa Catalana de Marxes:

12 octubre 51a Marxeta. Sistema Dufour. CE Molins de Rei.
19 octubre 19a Marxa Dufour de Reus. SE.cf.Reddis.
26 octubre 37a Marxa de Regularitat Terres de Lleida.
16 novembre 61a Marxa de Regularitat. CE Badalona.
30 novembre 51a Marxa d'Orientació i Regularitat "El Cuc".

VALLIBIERNNA (continuació)

A partir d'aquí els llamps no pararen en tota la nit. La pluja arribà a Aneto cap a les 5 del matí, acompanyada de trons i pedra, però com que l'amo de la casa deia que no seria res, i el Chaves que la pressió no era prou baixa per ploure, a les 6 del matí el grup que havia pernoctat al poble va comparèixer a esmorzar. I per més que qui això escriu considerés temerari pensar a emprendre cap ascensió, com que no hi havia manera de demanar què passava a Llauset, on el temps havia estat més agitat i el baròmetre desmentia la pluja, els vuit del poble enfilàvem carretera amunt cap a l'embassament, on els altres vuit que hi havien passat la nit descobrien un cel ennuvolat, un temps humit i unes condicions excel·lents per a pujar sense calor. Ni una gota d'aigua més, ni cap més amenaça de pluja en tot el dia. Comptat i debatut eren quarts de vuit quan després de la/les foto/s de grup amb la meva/teva/seva càmera/telèfon, començàvem a flanquejar el llac fins al corrent que l'alimenta per l'altre cap de la presa.

Des d'aquest punt, l'ascensió és suau però llarga com la introducció d'aquesta crònica. Es va pujant per replans i s'alterna el camí d'herba i pedruscall amb els grans blocs de pedra. De vegades, n'hi ha que semblen primparats en una cresta, però és una perspectiva faceciosa. El grup és llarg i aviat s'estira i s'estira, però a cada ivó (estany) -i n'hi ha més que no sembla-, s'arronsa i s'arronsa, de manera que enfilem la pujada des de l'Ibón Chelat tots plegats, quan ja deu fer tres hores que hem sortit. Aquesta pujada és la més feixuga, però no requereix cap forma física especial si es fa al ritme que convé a cadascú, que és el que tots vam fer, tret dels atletes del grup que van adaptar el seu al dels qui pujàvem més a poc a poc. Per això són atletes.

A mitja pujada es comença a veure l'Aneto i la cresta de Tempestats per una banda, i, per l'altra, el Coronas. Arribem al coll on comença la cresta del Vallibierna. Ara es veu gairebé tot: al davant, la vall per on baixaran els qui després del Vallibierna passin el Pas de Cavall i facin el "Culebras"; a la dreta, l'Aneto amb el perfil de la cresta gairebé complet fins al pic Margalida i els Russell, o fins a les Maladetes i més enllà. El que no es veu és el coll de Coronas, però ja no és qüestió d'altura, sinó de perspectiva, i quan avancem en la cresta l'anirem descobrint a mesura que ens apropem al cim. La cresta és una passejada superba (su-per-ba) que es fa sense cap complicació si no és que cal fer-la amb els sentits atents, com tot el que es fa a tres mil metres. Fa cinc hores que hem sortit quan ens fem la foto de grup al cim.

Ens fem la foto, però tots mirem el Pas de Cavall més que l'objectiu. N'hem parlat tant! Que si es fa amb una mà a la galta, que si és com el pas de Mahoma, més fàcil, més difícil... N'hem vist fotos recents; el Josep Maria i la Magda ens en van enviar del 79 perquè veiéssim la tranquil·litat amb què el feien... Tot aquest neguit és

per als qui no hem fet mai aquest pas; perquè per als altres..., mentre ens el mirem, el Cesc, amb el paraigües a l'esquena, ja hi és, ja n'ha fet la meitat i es dreça per anunciar l'ancoratge. EL Costa, la Maria, el Franc i l'Assumpta se'n tornen. Desfaran la cresta i baixaran per on hem pujat. Hi ha qui dubta, però el Met va i ve pel pas per instal·lar una corda fixa i *alea jacta est*. Mentrestant, ja han passat la Nuri -un tros grim pant, un altre cavalcant- la Clara i el Chaves. Passen el Borja, i el Cisco. El David ho fa al crit de "m'han dit que si no m'ho rumiava el passaria" i no ho fa corrent potser per respecte al Josep que amb l'excusa de voler tornar a veure un mosquetó davant seu s'encorda per dissimular el cangueli. L'Anna ja fa estona que és a l'altra banda, i finalment passa la Margalida amb el Riba i el Met que l'ajuden pràcticament presa a presa. Era el seu primer tres mil i al cap de no-res (en temps!), passat el Pas de Cavall, ella i el David, que també s'estrenava, fan el segon, el "Culebras".

La baixada comença amb un traçat una mica descompost cap a una vall que sembla un cràter volcànic perfectament cònic. Per comptes d'endinsar-nos-hi, però, hem d'anar-la flanquejant cap a la banda d'on hem pujat fins que arribem a l'únic coll que hi ha. Des d'allà ja es veu l'embassament que hem deixat fa sis hores. Ens en separa una tartera perfecta per al descens, com potser ho és la del Pedra en el record dels qui la van conèixer pura. La baixada no té cap misteri i el dia és bo. De seguida perdem de vista els valents de la colla, que agafen un ritme més que alegre, potser pensant en la punxada que han de reparar. La resta baixa al pas que li convé; una clapa de neu, una cortina amb l'aigua de la fosa, l'embassament...

Arribem gairebé al cap de set hores. Els qui han desfet el mateix camí en trigaran encara ben bé dues més. Mentrestant hi ha temps (i gosadia) per a banyar-se. La fem petar amb altres que acaben d'arribar. Un xicot que feia el recorregut en sentit invers i ens havia vist al Pas de Cavall ens parla d'un dels nostres que es passejava per l'aresta com qui camina per la terra plana (ja heu endevinat que era el Met, oi?). El pare del xicot, que l'ha vingut a esperar, ens treu uns mapes (potser caldria dir uns incunables) de l'Alpina i comentem la ruta. Després d'una l'altra, i encara una altra. I quan ja marxava, surt del cotxe i ens dóna una bossa de nectarines del seu hort; n'hi havia una per cada un del grup més vell: quatre que esperàvem i quatre que arribaven en aquell moment. Els joves això s'ho van perdre; un cop vàrem divisar a l'altra punta del llac els qui faltaven, allà ja no hi feien res: els esperaven uns ulls d'infant que potser un dia llambregaran un pas de cavall amb la mirada de qui vol fer seu el món.

Margalida i Josep

L'ENROCC

INFORMATIU DEL CLUB D'ESCACS AVINYÓ

NÚM. 52

Octubre 2014

XLII TORNEIG DE PARTIDES RÀPIDES FESTA MAJOR D'AVINYÓ

Es va jugar el diumenge 21 de setembre de 2014, amb la participació de 15 jugadors de diversos clubs: Avinyó (4), Balsareny (2), Cardona (2), Sallent (2), Santpedor (2), Rubinenca (Rubí, 1), Sant Joan (1) i Sant Martí (Barcelona, 1). Malgrat el canvi del dia de joc, del dissabte al diumenge, l'increment de participació va ser mínim (2 jugadors).

Després de les 9 rondes de joc, es va proclamar campió del torneig **Agustí Alonso**, del Sallent, amb 7,5 punts, seguit de **Josep Torralba**, del Sant Joan, amb 7, i de **Javier Planella**, de la Rubinenca, amb 6,5. Tots tres van obtenir trofeu.

Agustí Alonso, campió del torneig

Els jugadors, en plena acció

Classificació final:

Núm.	Jugador	Club	Punts
1	Agustí Alonso	Sallent	7,5
2	Josep Torralba	Sant Joan	7
3	Javier Planella	Rubinenca	6,5
4	Ricardo Salvador	Sant Martí	5,5
5	Ramon Capelles	Avinyó	5,5
6	Indaleci Serrat	Avinyó	5,5
7	Daniel Poyato	Cardona	5
8	Albert Álvarez	Cardona	5
9	Jordi Ambròs	Balsareny	5
10	Raül Amador	Santpedor	4,5
11	Josep Cuenca	Avinyó	4
12	Santi Capell	Santpedor	4
13	Francesc Martínez	Sallent	3
14	Josep M. Mora	Balsareny	3
15	Jaume Pujol	Avinyó	1

Els guanyadors dels altres premis van ser:

Tram d'ELO 1.851 – 2.000: **Ramon Capelles**, Avinyó

Tram d'ELO 1.700 – 1.850: **Ricardo Salvador**, Sant Martí

També es va fer el lliurament del trofeu al jugador del Club d'Escacs Avinyó que ha augmentat més puntuació ELO des del juliol de 2013 fins al juliol de 2014 a **Benvingut Iglésias**, amb un increment de 36 punts (de 1.825 a 1.861).

Campionats oberts internacionals de ronda diària

Del 2 al 10 d'agost, el jugador del Club d'Escacs Avinyó **Ramon Capelles** va participar en el torneig de **la Pobla de Lillet**, que enguany es va jugar en dos grups: A i B. En el grup A (internacional) hi van participar 48 jugadors. Després de les 9 rondes de joc, en va resultar guanyador el GM armeni Karen Movsziszian, amb 7,5 punts, els mateixos que el sotscampió, el MI Joan Mellado del Catalònia de Manresa. En el grup B, amb 46 participants (Elo català màxim 2.099), va ser campió Jaume Parramon, amb 7,5 punts, els mateixos que el sotscampió, Roger Cervelló. Ramon Capelles es va classificar en el lloc 21è d'aquest grup, amb 4,5 punts.

Karen Movsziszian

Escacs actius internacionals

31/8 - **Manresa**: **Toni Careta** hi va aconseguir 8,5 punts (de 14 possibles: 7 rondes a doble partida) i es va classificar en el lloc 12è (de 58).

14/9 - **Vic**: **Toni Careta** hi va fer 4,5 punts (9 rondes) i es va classificar en el lloc 26è (de 54), mentre que **Ramon Capelles** en va fer 4 i es va classificar en el lloc 35è.

El Club d'Escacs Avinyó té participacions de La Grossa de Cap d'Any

Els números són:

29211, 69492, 62483,
38044, 50275, 22026,
11277 i 83838

CONVOCATÒRIA

ASSEMBLEA GENERAL DE SOCIS

DISSABTE 18 D'OCTUBRE DE 2014

A LES 6 DE LA TARDA, AL LOCAL DEL CLUB (Carrer del Mig, 23)

Ordre del dia:

- Comentari de la temporada 2013-2014
- Preparació de llicències per a la temporada vinent
- Planificació de la Lliga Catalana 2015
- Altres competicions i activitats

Agraïrem l'assistència de tots els socis i demanem especialment la de tots els jugadors que estiguin disposats a participar a la Lliga Catalana.

Redacció: Ramon Capelles

Compaginació: Josep M. Costa